

БОГУ ВЕЛИКА СРБИЈО

www.pravoslovo.net

Велика чиме Србијо мати
Твој није бројан рој
До неба сине правда ми пати
Вера је већа но број

Зидај манастире зидај
Доброту језика мог
Ране мученика мојих видај
Док не дође Бог

И Јадран гори у последње вече
Жалих Дурмитор и Лим
Стара љубав у ново небо тече
Ето сине Јерусалим

И у крви бела твоја Србија мати
Гле мојих светаца рој
Међу ангеле тамо пород мој дати
Сватова живи број

Теологију зидај ми зидај
Храмове лечења мог
Веренице рану кандилом видај
Док не дође Бог
Док не дође Бог

+ + +

СМЕХ И ДРВО

Смех и дрво - надахнуте гајде
Наше коло надиграло век
У дудуку живе старе кајде Давних свата поиграва јек

Уз Дунаво цвета верна вишња Лепу Мару жени Стојан блед
И протиче туга стогодишња од ње пуца на Дунаву лед

Деспота Вук ловио јелене

Стрела била зачарани пруп Погажене купине зелене
Турци гоне робиње на пут

Над Србијом певала си дуго
да је старом греху близу крај
На весеље обрати се туго
у цркви се отворио рај

Ругају се уздисајне гајде
Где коло је посветило тло
Прадедовске не умиру кајде
Невеста је надпевала зло

+++

Ж Е Т В А

Тоне покојно лишће у заборав тоне дисање шуме
Табана табана неко по тајни што је сузом прана
Једино бесмртни ветар о листопаду играти се уме
мирисом увелих рана

Нетремице храстови стоје осуђени стоје ћелави ангели
Међу њих пророк иде у лов на шуштаве смрти бат
Коло воде небеске шуме горње. Жито жању млади архангели
На њивама лелујавим у векове лелуја се јулски влат

Застао ловац ал над њим табана јесење смрти кишовити шушањ
Уздах трулежи отвара јаму језа
Многи је вереник увео нежењен неповратни сужањ
Сети се Господе пасхалних бомби Србији дар од краљице Енглеза

Неумрли тајне вечере Твоје испијамо румену чашу
Оружје пресвето - то је попа нашега тиха епиклеза
Када нам долазиш Ти у сиротињу нашу
богатији смо Тобом и јачи од белих жутих и црних Кинеза

Непомично народи стоје осуђени псују ћелави ангели
Изнад облака надлази Боже Твој бат
У жетви у берби Твојој пламени плешу гроздови опојни витки Архангели
На њивама алилуја у векове лелуја се јулски влат

+++

ДУГА

Лије се лије дуга пламена водена тајна
облак на доње цвеће
Ој мамина марамо краткотрајна
киша на те слеће

Летите очи моје у жарко лепило
крилима матице пчеле
Пијте пијте жуто земљино слепило
где су матере зачеле

Утробу обио гром
Пољуби пламен
Ту врисак минуо тром
Деобе знамен

Дрхти дрхти светлуцаво дрво
очева ту самоћа зре
Лисната гујо - проклетство прво
од које мати мре

Ти сунце мало - похоте слепе вир
Ти ружо краткотрајна
Докле ће низ многоватрени мир
да се вије змија бајна

Крунско благо, 1963. г.
блаженопочивши вл. Данило (Крстић)